

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/12236.**

Benyújtás dátuma: **2020-08-30 14:06**

Parlex azonosító: **TNGHA7680001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Nunkovics Tibor (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**A megváltozott munkaképességűeknél nem számít a jog előtti egyenlőség?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

Mint tudjuk, rehabilitációs ellátás és a rokkantsági ellátás folyósítása mellett is végezhető keresőtevékenység. Mindkét ellátás típusra ugyanaz a keresetkorlátozás vonatkozik.

Főszabályként az ellátás folyósítása mellett folytatott keresőtevékenységből származó jövedelem 3 egymást követő hónapon keresztül nem haladhatja meg a minimálbér 150%-át (a minimálbér 2020-ban: 161.000 Ft, melynek 150 %-a 241.500 Ft).

A biztosított egyéni és társas vállalkozók esetében a megszüntetési korlát nem a minimálbér, hanem a garantált bérminimum 150 százaléka (a garantált bérminimum 2020-ban: 210.600 Ft, melynek 150 %-a 315.900 Ft).

Számomra érthetetlen ez a különbségtétel. Munkavállalók esetén a legkisebb adható jövedelmet nem csak az határozza meg, hogy az illető egyéni, vagy társas vállalkozóként, vagy alkalmazottként tevékenykedik. Garantált bérminimumot kell biztosítani akkor is, ha a tevékenység ellátásához legalább középfokú végzettség, vagy szakirányú végzettség szükséges. Ezért nem logikus, és diszkriminatív a jelenlegi szabályozás. A jogtalan hátrányokat egyedül az oldaná fel, ha a keresetkorlátozás teljesen alkalmazkodna a munkabér megállapításának szabályaihoz. Ugyanis, a jelenlegi szabályozás mellett, egy szakirányú végzettséget, vagy minimum középfokú végzettséget igénylő munkakör betöltésekor, a megváltozott munkaképességű munkavállaló, a legalacsonyabb kapható jövedelem mellett, nem dolgozhat három hónapot sem.

Figyelembe véve, hogy egy megváltozott munkaképesség személy létfenntartása, havi költségei

magasabbak az egészséges emberek kiadásaihoz képest, és a maximálisan kapható juttatás 2020-ban 156.610 Ft, elkerülhetetlen, hogy amennyiben egészségi állapota engedi, és lehetősége is van, szeretne kereső tevékenységet folytatni. Így alapvető jog, hogy legalább a fent említett anomáliát szüntessük meg.

Hajlandóak-e változtatni a jelenlegi szabályozáson, vagyis átalakítják-e úgy a rendszert, hogy az teljesen alkalmazkodjon a munkabér megállapításának szabályaihoz?

Várom érdemi válaszát!

Tisztelettel:

Nunkovics Tibor

országgyűlési képviselő

Jobbik